

L'Esquerra parla

Jesús Prujà i Puig

Va néixer a Mataró, l'any 1925. Ha estat a la Secretaria Adjunta d'Organització i a la d'Afers Municipals. Ex-membre del Comitè Executiu i de l'Equip de Govern d'ERC. Va ser diputat d'ERC a la primera legislatura al Parlament Català.

La República: Sr. Prujà, quina és, des de la vostra òptica, la situació actual del partit i les seves perspectives a curt i mitjà termini, especialment en les properes eleccions municipals?

Jesús Prujà: Des de l'afirmació dels ideals nacionals de Catalunya, bàsics en el corpus polític d'ERC, la meua òptica potser resulta un punt estigmàtica, desgraciadament.

LR: Quina és, a parer vostre, l'aportació més significativa del liberalisme progressista que vós representeu al cos ideològic d'ERC.

JP: L'afirmació prioritària de la llibertat humana incardina el liberalisme progressista des de l'arrel mateixa de la llibertat de Catalunya com a poble essencialment democràtic.

LR: Vós heu estat tradicionalment sensible a la problemàtica del sindicalisme nacionalista català. En quin moment creieu que es troba actualment?

JP: Malament, com sempre, però menys que uns anys enrera, potser.

LR: Quines noves iniciatives parlamentàries d'ERC considerariu més urgents en el moment actual?

JP: Moltes, sempre partint, en cada cas, de la catanització dels homes del país i del mateix país.

LR: Com valoreu el moment polític internacional?

JP: Millor que durant els setanta darrers anys.

LR: Acabem de commemorar el 50è aniversari de l'assassinat de Lluís Companys on la participació del nostre partit ha estat molt notable. Quins elements del pensament polític del President Màrtir considereu més destacables per la seva vigència en el nostre temps?

JP: Aquella lúcida combinació de republicanisme obrerista inicial i de nacionalisme final i, sobretot, la del servei al poble català fins al sacrifici personal.

LR: La problemàtica del medi ambient comença a adquirir dimensions preocupants. Quin és el vostre punt de vista al respecte?

JP: Que cal posar-hi solucions dins d'uns límits nacionals.

LR: Sou autor de diversos llibres d'assaig polític. Com veieu el moment actual pel que fa a la reflexió política en l'àmbit del nacionalisme d'esquerrès?

JP: Hem de ser més nacionalistes que mai, afirmar i afermar-nos en un nacionalisme democràtic defensiu per tal de ser nosaltres i no els altres, i poder combatre així l'altre nacionalisme; l'ofensiu, dins o fora de casa.

LR: Moltes gràcies.

Secretaria de Drets de la Persona

Hi som !!!

A continuació podreu llegir un article elaborat per Aleix Puiggalí, secretari tècnic de Drets de la Persona. Article que vol ser la presentació d'aquesta Secretaria a tots els militants.

D'estúpids seria voler ignorar l'opinió que dels polítics i del sistema de partits té la gent del carrer.

Amb les primeres grans mobilitzacions de la Transició, sorgia una classe política que, encara ara, després de quinze anys, no ha sabut donar un missatge engrescador i ben al contrari, ha portat el País al «tant se me'n fotisme», i al fet «d'estar de tornada» de tot. Malgrat els escàndols financers, les estafes ideològiques i el «despotisme il·lustrat» dels Prohoms de la nació, segueixen atorgant el vot, que no la confiança, a aquells qui per ofici tenen els mentiders, mags i vividors (sempre, és clar, segons «vox populi»): els «Polítics Professionals».

Interpretant aquest sentiment popular caldria imaginar que, en breu, les diferents opcions de Govern rebran l'encàrrec de l'electorat de reemplaçar les actuals majories. Però, el cert és que la CREDIBILITAT l'hem perdut tots, i dolent per dolent...

Ens cal, doncs, recuperar aquesta credibilitat davant l'opinió pública, i una acció decidida del Partit al voltant dels Drets de la Persona pot ésser un bon començament.

L'objectiu prioritari ha de ser apropar ERC a la gent d'anar a peu, tot cercant solucions reals als greuges que sovint són oblidats o quan no provocats des de l'Administració, com per la falta de Lleis d'Empara, o per lectures interessades dels diferents Codi Civils.

No ens ha de fer por actuar en casos puntuals i personals, car sovint aquests són el reflex de situacions semblants generalitzades.

El Govern, el Parlament i els Ajuntaments, són institucions encara molt allunyades dels sectors socials no militants, a voltes afavorits i, per què no dir-ho, agredits en benefici de plans de millora que acontenten uns pocs.

Hi ha força coses de què parlar: vivendes socials per a joves, a les quals tan sols els posseïdors de rendes altes tenen accés; salaris socials que són més una caritat que un pla d'integració; percentatges decoratius que fan de la dona una xifra estadística i no la valora segons la seva capacitat personal; tolerància davant comportaments sexuals diferents, que impedeix la seva normalitat davant la societat i la Llei...

La Secretaria de Drets de la Persona d'ERC treballa aquesta temàtica amb l'afany que esdevingui alguna cosa més que una interpel·lació parlamentària. La denúncia, però també la recerca de solucions, ha d'ésser la constant de la nostra feina.

Estem molt lluny encara, però, de poder donar resposta des de la Secretaria a tot aquest programa d'actuació que, per altra banda, correspon a tota una línia ideològica conseqüent d'un partit d'esquerrès, i no pas a la tasca d'una sola Sectorial.

Ens calen diners: cap pressupost presentat per aquesta Secretaria durant el darrer any no ha pogut ser aprovat: ens falten especialistes o programes de formació per als voluntaris; i ens calen també propostes, tant des de la militància com des de la Direcció.

Caldria, en definitiva, que E.R.C. ens incorporés decididament dins la estratègia de Recuperació Nacional que ha de liderar, que hem de liderar.

L'objectiu és engrescar novament el País. I...no cal enganyar-nos: seriem molt ingenus si no treballéssim per evitar que, entre les nostres files, s'hi pugui amagar algun «Polític Professional».

Aleix Puiggalí és Secretari Tècnic de Drets de la Persona